

erige werk-
zijn drukken
nt, zulk een
ertatie levert
bijdrage om
van wat op
t buitenland
om te laten
robleem van
noet worden

cht.

Hoog in de
rale Synode
de officiële
hij geregeld
stellen van
ken omgaat,
ten van het-
kerkelijke ver-
o kwamen,
particuliere
an Overijssel,
Zuid-Holland
en de andere
dit feit doet
voor bij de
wel eens be-
ld van de
rgaderingen
vat er in de
zoodra men
t, dat slechts
teregeld ver-
el laat niets
ff. berichten
n, maar die
mstig; altijd

n met deze
Synodes
Dnjust is ze
de buiten-
de zich voor-
seeren, maar
e Kerken, die
e Kerkelijke
van belang,
in een blad
Voor al nu
schaft, is er
n, dat in de
n, de Heraut
trichten vol-
er op aan-
kerkelijke
orden toege-

en de
k.

n onlangs de
Universiteit
verloren is.

dit scherpe
de redactie:
Universiteit
verloren is.
de Kerken
geleerden lid
gescheiden
nten zijn of
de toekomst
erd in het

en, dat men
heel het
kan afschiet-
— bin-
ken — ter-
Christenen,
naar Gods
el naar die
rsiteit zul-

opmerken,
tand in het

leeraren lid
de Kerken,

de Univer-
terrein der
ebracht, en
reformeerde

Kerkelijke
comen zelf-
nover den
De Synode
n niets over
en de Uni-
gescheiden-
k niet doen
in bepaalde

contractueel
Kerken ten
te faculteit.
ten in deze
paling, dat
reformeerde
at niet voor
Universiteit

wanneer in
uristen, lit-
igen waren
en tothoog-
oemen. En
studenten
eformeerde
de theolo-
il, kan aan
nt worden
gen hebben
gehad, die
thoorde.

heidsvriend
en stelling,
it door een
d, dat het
nationalen
de ver-
te beginse-
vallen, de

aanduiding ziet, »dat men ook in den
kring der Vrije Universiteit voelen gaat,
dat zij nooit een nationale Universiteit
worden zal, als zij in gansche haar opzet
beperkt blijft tot de Gereformeerde Kerken.
De bedoelde verklaring bij de promotie af
te leggen, eischt toch van niemand, dat
hij lid der Gereformeerde Kerken zal zijn
of blijven, maar alleen, dat hij zijne in-
stemming zal betuigen met de Gerefor-
meerde beginselen, waarvan de Vrije Uni-
versiteit bij haar onderwijs uitgaat. En zulk
een verklaring kan toch evengoed door
een Gereformeerde, ook al behoort deze tot
de Hervormde Kerk, worden afgelegd.

Juist omdat deze legende, dat de Vrije
Universiteit geheel »kerkelijk Gereformeerd«
zou geworden zijn, zich telkens weer in de
kringen der Hervormde Kerk voordoet,
hebben we gemeend haar nogmaals met
nadruk te moeten weerspreken. En we
hopen, dat de Waarheidsvriend nu ook
hare lezers beter zal inlichten.

Overigens verblijven we er ons natu-
rlijk in, dat de Waarheidsvriend verklaart,
dat ook haar ideaal is een Universiteit
op Gereformeerden grondslag voor heel
ons Christendom. We meenden wel eens,
dat zij meer haar heil zocht in het stelsel
van aanvullingsprofessoren aan de Rijks-
universiteiten. Wil zij met ons over een
Gereformeerde Universiteit strijden, dan zal
haar hulp ons zeer welkom wezen. Ze kan
dan vast beginnen met die hulp te bieden
voor die faculteiten aan de Vrije Univer-
siteit, die, om haar terminologie over te
nemen, niet kerkelijk-gereformeerd zijn.

Wat de Theologische faculteit betreft,
staat de zaak natuurlijk anders. Niet alsof
het juist zou wezen, dat de Vrije Univer-
siteit, door de hoogleraren in deze faculteit
alleen uit mannen van de Gereformeerde
Kerken te benoemen, daarmede den toe-
gang tot het onderwijs voor studenten van
andere Kerken zou hebben afgesneden.

Degene, die het feitelijk zoo goed als
onmogelijk gemaakt heeft, dat studenten
in de theologie, die in de Hervormde Kerk
predikant willen worden, aan de Vrije Uni-
versiteit hun opleiding genieten, is niet de
Vrije Universiteit, maar de Synode der
Hervormde Kerk geweest. Nog pas heeft ze
weer op een verzoek van de Classis Leiden
om den toegang tot het predikant in de
Hervormde Kerk voor studenten aan de
Vrije Universiteit te ontsluiten, betwijfel-
geantwoord. Indien de Vrije Univer-
siteit haar nationale roeping om voor heel
ons volk ten zegen te zijn, ten opzichte van
de a.s. predikanten in de Hervormde Kerk
niet vervullen kan, ligt de schuld daarvan
dus niet bij haar, maar bij de Synode der
Hervormde Kerk, die in enghartige bekrompen-
heid haar deuren sluit voor degene, die aan
de Vrije Universiteit gestudeerd hebben. De
Waarheidsvriend, die waarlijk een vriend is
van de Hervormde Synode, had beter ge-
daan haar aanval tegen deze Synode te
richten en op te komen voor het aloude
Gereformeerde beginsel van vrije studie.

Indien de Synode haar kerkerijk stand-
punt varen liet en dit beginsel van vrije
studie aanvaardde, zouals ook onze Gerefor-
meerde Kerken dit doen, dan zou wel
blijken, hoeveel studenten uit de Her-
vormde Kerk dankbaar gebruik zouden
maken van het Gereformeerde onderwijs.
dat aan de Vrije Universiteit gegeven wordt.
Hiermede is natuurlijk niet beweerd, dat
we niet begrijpen, dat voor de Gerefor-
meerden in de Hervormde Kerk het feit,
dat de Theologische faculteit in nauw ver-
band staat met de Gereformeerde Kerken,
een struikelblok is, om hun sympathie aan
deze Faculteit te geven. Op dit vraagstuk
komen we echter in een volgend artikel
terug.

Dr. H. H. K.

Leerstafel.

I. MAARTEN LUTHER IN ZIJN LEVEN EN WERKEN
van 1483—1525. MCMXVII. Amsterdam S. L.
van Looy.

De lectuur van dien dag staat in het teeken
der REFORMATIE.

Niet overkwikkelijke afwisseling met die lec-
tuur welke over het voor en tegen van den
OORLOO gaat en waarin zij, naar wie het de
moete looft te luisteren, hun meeningen hebben
vastgelegd. Met ieders dat die nader brengt
aan 31 October, den »gedenkdag«, vast de
stroom van REFORMATIE-LECTUUR. Op dien stroom
is nu ook komen aandrijven het boek waarvan
ik hierboven den titel afschreef en dat ik met
zoo veel genoege heb doorgelezen, dat ik mijn
plicht om er hier over te schrijven, met heuging
vervul.

In EEN WOORD VOORAF zeggen de heeren Dr.
A. W. BRONSVELD, Prof. J. W. PONT en Dr.
J. A. RUIJT o.m.: »Het verheugt ons, hier den
lezer een boek te kunnen aanbieden, tot welks
samenstelling vele geleerde mannen, op ons ver-
zoek wilden medewerken. Wij meenen te mogen
verklaren, dat in de hier volgende bladzijden
een beeld van Luther is geteekend, waarvan de
trekken zijn ontleend niet aan de fantasie, maar
aan betrouwbare historische gegevens.

Ik kan de vreemde der drie heeren meevleuen,
want ik kan mij niet denken, dat de verklaring,
die zij afleggen, voor rechtmatige tegenspraak
vatbaar is. Voorzover ik het vermag te beoor-
deelen, biedt toch dit boek, waartoe, behalve het
genoemde drietal, op hun verzoek, ook negen
andere geleerde, deels geëerde mannen, zooals
zij zelf van meer rechtzinnige, deels van meer
vrijzinnige richting hun bijdragen hebben ge-
leverd, een Lutherbeeld, waarvan de trekken
zijn ontleend aan gegevens, die de toetsing
hebben doorstaan. »Lutherbeeld« wel niet ten
voete uit, maar dit was ook niet de bedoeling
gelijk al terstond te vermoeden is uit de jaar-
tallen op omslag en titelblad: 1483—1525, ge-
boortjaar en trouwjaar van den Hervormer, ter-
wijl toch zijn sterfjaar 1546 is. En wat nu deze
jaartallen op omslag en titelblad doen ver-
moeden, wordt zekerheid wanneer men leest
den wensch, geuit in het EEN WOORD VOORAF:
»Moge de herdenking van hetgeen hij (LUTHER)
deed in de grootste en roemrijkste jaren van
zijn leven, goede vruchten voortbrengen.« Achter
dien wensch glauwt duidelijk het opzet, hier den
Hervormer te beelden, niet in heel zijn leven,

maar slechts in de momenten uit in zijn grootste
en roemrijkste jaren—en waarvan dan als tijd-
grens 1525 is gesteld.

Aan dit opzet is de samenstelling van dit
boek trouw gebleven. De vijfde bijdrage, door
Dr. A. W. BRONSVELD, is, met het oog op
31 October, wel het meest up-to-date. Het groote
jaar 1517, doordat daarin valt het moment in
Luther's leven waarmee de Reformatie begint.
Zij gaat over de Vrij-kerkerijk stellingen,
waarmee LUTHER protesteerde tegen den afkaf-
handel en die hij op den 31 October vast-
hechtte aan den binnenkant der deuren van de
slotkapel te WITTENBERG. De schrijver bewijst
hier zijn lezers den niet geringe dienst, van deze,
in Protestantsche kringen, meer geprezen dan
gelezen stellingen, een Nederlandsche vertaling
te geven. Hij toont dan verder aan, hoe in die
95 stellingen nog slechts de kiemen aanwezig
waren welke ontwikkeling moest leiden tot een
breuk met de kerk, en vertelt op het einde van
zijn bescheid aan WITTENBERG en hoe hij daar
de »Kopere denzen tag, door koning Friedrich
Wilhelm van Pruisen geschonken, nadat de
oude verbrand waren, en in welk metaal thans
LUTHER's theses gegoten zijn.

Voor het ontstaan van het misbruik van den
afkafhandel waartegen LUTHER protesteerde en
wat later ook door ROME zelf op het Con-
cilie van Trente in 1563, als misbruik erkend
werd, verwijst Dr. BRONSVELD naar de derde
bijdrage, die van Prof. Dr. EKHOF over: De (n)
AFKAF IN LUTHER'S TIJD. Een doorzochte
historische studie, deels aan de hand van de
in de 1906 en 1907 verschenen geschriften
van ADOLF GOTHELOF, over den afkaf, »indul-
gentie« of »kwijtschelding« der Kerk van de
straf der zonde. Een instituut dat reeds ontstaan
was in, misschien zelfs vóór de elfde eeuw en
wel ten behoeve van in den strijd tegen de
Mohamedanen geneuevelde kruisvaarders. Ver-
laater echter in LUTHER'S tijd tot een handel,
die aan Terzai uitdrukkingen onloste als:

*Sobald ins Geld im Kasten klinget
Die Seele aus dem Fegfeuer springt.*

In Ander moment in het leven van den Her-
vormer wordt beschreven in de zesde bijdrage:
LUTHER OP DEN RIJKSDAG TE WORMS in 1521
door Prof. Dr. F. PIPER. Een studie waarbij
ook met de jongste onderzoekingen is gerekend;
ook de vóórgechieden van den Rijksdag wordt
verhaald en met verwijzing naar ACQUOI's, door
PIPER bewerkte HANDLEIDING ook de historici-
teit van de tweede helft van het bekende slot-
woord: »Hier stehe ich, ich kann nicht anders,
Gott hilf mir, Amen.« wordt gehandhaafd.

In zijn bijdrage LUTHER TEGEN KARLSTADT
EN DE WEDERDOOPERS wijst de Doopsgezinde
predikant en historicus Dr. K. Vos er op, dat
in dien strijd LUTHER de Duitse Reformatie
met vaste hand geleid heeft in een richting die
vlak inging tegen democratie en radicalisme.

Een niet minder groot moment in LUTHER'S
leven dan in deze negende bijdrage wordt be-
schreven, beschrijft ons Dr. J. F. BEERENS in
den laatste van den bundel: LUTHER'S huweljk.
Groot moment, omdat voor het in 1525 met
de vroegere Non CATHARINA van BORA trouwen
door hem, den geweten Monnik, het hoofd-
motief is geweest, zooals BEERENS aantoon-
t, »tegenover het ascetisme en de werkelijkheid
der Roomsche Kerk te handhaven de zuiver
christelijke beschouwing van het huweljk. Het
gezinsleven van die twee, dat, al was het ook
gegrond op een in zekeren zin »marriage de
raison«, toch gelukkig is geweest, wordt dan
verder met vaak aardige en interessante trekjes
geteekend.

De waarde van dit LUTHER-boek wordt niet
weinig verhoogd doordat deze vijf bijdragen, die
elk voor zich jaren met groote momenten in het
leven van den Hervormer tekenen, als het ware
gecoördineerd zijn door een zevental wel bezoken
en bevoegde andere. Voor deze omlijsting zorgde
Dr. H. H. BAKKER met: LUTHER'S GEBORTE,
JEUGD EN EERSTE LEVENSAJAREN, Prof. Dr. LINDB-
BOOM met: LUTHER'S REIS NAAR ROME; Dr. J.
A. CRAMER met: LUTHER'S GEREKTELIJKE ONT-
WIKKELING; Prof. Dr. J. W. PONT met: LUTHER
ALS BIJBELVERTALER; Prof. Dr. VAN LEEUWEN
met: LUTHER EN ERASMUS; Prof. Dr. H. M.
VAN NIS met: LUTHER ALS HOOGLEERAAR, WAT-
HOM. Iets waardig in het gedeelte van LUTHER'S
verhouding tot ARISTOTELIS en de SCHOLASTIEK
en, wat den laatste betreft, den invloed, die
op LUTHER uiting van OCCAM + 1347 en diens
nominalisme en strenge scheiding tusschen ge-
looven en weten; eindelijk Dr. J. A. RUIJT met:
LUTHER ALS DICHTER EN VOLKSCHEURDER, be-
langrijk rijk ook voor de belletrist.

1. Tegenover het titelblad van dit mooi ge-
drukte en fraai gebonden boek vindt men
een reproductie van CRANACH'S Luther-portret
uit 1521.

2. Dr. J. R. CALLENBACH, Dr. MAARTEN LUTHER.
Met 25 pentekeningen van L. H. IJLING Jr. en
een portret van Luther in kleurendruk naar
LUKAS CRANACH, Nykerke - G. F. Callenbach 1917.
Dit boek, meer in populaire trant dan het
vorige, maar toch van heel wat vóór-studie ge-
tuigend, geeft in vlotte taal, in 25 hoofdstukken
heel het leven van den Hervormer. Het is uit-
gegeven voor de bekende Vereniging CHRISTE-
LIJKE BIBLIOTHEEK, doch ook afzonderlijk ver-
krijgbaar.

3. Ten slotte zij ditmaal nog vermeld een
uitgave van boekjes, die, naar vorm en inhoud
en ook naar prijs, als kinderlectuur tegen
31 October a.s. in aanmerking komen. Fleugle
en kleurge boekjes door den heer J. N. VOOR-
HOEVE den Haag in het licht gezonden, en wel
A. LUKKIE: »Ik kan niet anders!«; H. C. VOOR-
HOEVE JEN.: DE WERELD IN BEKROEGING GEBRACHT
en J. THESHA: DE MONNIK VAN WITTENBERG.
G.

Officiële Berichten.

In de vergadering van de Classis Barendrecht
der Geref. Kerken, gehouden op Woensdag 26
Sept., is de heer D. J. Couvé, van Rotterdam,
beroepen predikant te Ridderkerk, met algeme-
ne stemmen toegelaten tot de bediening des
Woords en der Sacramenten in de Gerefor-
meerde Kerken.

Namens de Classis voornemens:
R. HEIDEMA.

Heinenoord, 2 Oct. 1917.

Generale Synode der Gereformeerde Kerken. NEGENDÉ ZITTING.

Woensdag, 5 September 1917. Nam. 1 uur.

Præsies opent de vergadering. Gezongen wordt
Psalm 84:4. De deputaten voor de behartiging
van de zaken der militairen, de predikanten Van
Minnen en Vonkenberg, worden als praeadvise-
rende leden toegelaten.

Behandeld wordt uit het Rapport-Zending
punt 16, betreffende het bijwonen van confe-

renties en in verband daarmee het bezwaarschrift
van den kerkeraad van Amsterdam ten opzichte
der uitvoering van het besluit der Generale
Synode van Utrecht (1905) Acta art. 42 (voor-
loopig agendum der Synode D 4).

Rapporteur Prof. Hoekstra.

De Synode besluit:

1. De te benoemen Deputaten voor de Zen-
ding te machtigen, deel te nemen aan confe-
renties onder machtsneming van de regelen door
de Synode van 1905, Acta art. 42, vastgesteld,
en onder het biding dat, gelijk tot dusver, in
dezen de noodige zuinigheid worde betracht;

2a. het aan de wijsheid der Deputaten over
te laten in elk afzonderlijk geval te beslissen
of zij een conferentie zullen bijwonen;

3. het bezwaarschrift van den kerkeraad van
de Geref. Kerk te Amsterdam, voorzover het
betrekkende heeft op handelingen der Generale
Deputaten voor de Zending, als ongegrond ter
zijde te leggen;

4. evenwel te verklaren, dat in het algemeen
ernstig rekening dient gehouden te worden met
het bezwaar gelijk het in het rapport der com-
missie is omschreven;

5. het rapport der commissie met de con-
clusies ter kennis te brengen van den kerkeraad
van de Geref. Kerk te Amsterdam.

Voorts wordt aan de orde gesteld punt 19
sub. 10 en bijlage I van het Zendingrapport:
»over het rapport inzake de op Java en Soemba
gehouden visitatie«.

Rapporteur: Dr. K. van Dijk.

De Synode besluit:

1. De rapporten der visitatie op Java en
Soemba te aanvaarden met dank aan de broe-
ders voor den in dezen verrichten arbeid en
ook voor de uittienende wijze, waarop daarvan
aan de Gen. Synode verslag is uitgebracht;

II. Uit te spreken, dat het haar wenschelijk
voorkomt, dat in 't vervolg ook van de visitatie
op Soemba aan de Gen. Depp. één rapport
wordt gezonden, waarin de rapporten der visi-
tatie op de verschillende posen zijn verwerkt
(volgens art. 4 der betreffende Regeling).

III. Met dank aan God hare bijdragen uit
te spreken over den gezegenden voortgang van
den arbeid, zowel op Java als op Soemba,
inzonderheid over het feit, dat zowel door
rechtstreekse als indirecte evangelie-prediking
de Naam des Heeren in steeds wijder kring
wordt bekend gemaakt, en dat er ook ontwik-
keling van Kerkelijk leven is, en zulks met
de bede, dat de broeders in Indie tot hinnen
arbeid bij den voortdurend mogen worden gesterkt
en mogen worden verblijd door des Heeren
daaden.

IV. Dat evenals het visitatierapport van Java,
ook het verslag der visitatie op Soemba alsnog
als bijlage worde opgenomen in het Zending-
rapport.

De Smit rapporteert over D. 6 van het
Agendum: (het zendingsexamen).

De Synode besluit:

1. Hare goedkeuring te hechten aan het
rapport van Deputaten naar art. 4 der zending-
orde.

2. Onder beting van dank voor den door
hen verrichten arbeid en voor het ingediende
rapport, Deputaten te déchargeren.

3. Onvrij Deputaten met hunne secundij
voor den arbeid naar Art. 4 der zendingorde
te benoemen.

Prof. Honig rapporteert over punt D. 1 sub.
5. van het Zendingrapport over financieel
steun aan de Kerk van Amsterdam ten behoeve
van haar »medische dienste te Jorja«.

De Synode besluit:

1. Aan de kerk te Amsterdam en de kerken
van Noord-Holland dank te brengen voor de
uitgebreide en gezegende bemoeienissen in het
belang der Medische Zending.

2. Aan deze kerken een jaarlijksche bijdrage
groot f 1200, uit de Generale Kas tot de eerst-
volgende Generale Synode te verleenen.

Vervolgens brengt Dr. Meijering rapport uit
over punt J 2 van het agendum: Missive van
Deputaten der classis 's-Gravenhage ter be-
geleiding van een verzoek van de Gereformeerde
Kerk van Batavia, in overleg met andere ge-
zonden, dat de Generale Synode hare hulp
verleene tot de vorming op Java van een
eigene Classis van Gereformeerde Kerken,
(Duplicaat van dit verzoek werd door de Kerk
van Batavia ook gezonden aan de Gen. Synode).

De Synode besluit:

1e. dat het verzoek der Kerk van Batavia
behoort onderworpen te worden aan het oor-
deel van de Classis 's-Gravenhage en derhalve
naar deze Classis wordt gezonden, opdat deze
naast met advies der Classis en van de
Part. Synode kome op de eerstvolgende Gene-
rale Synode ter definitieve beslissing;

2e. dat het wel gewenscht zal zijn, dat de
Classis 's-Gravenhage aan de door den kerkeraad
van Batavia genoemde bezwaren tegemoet kome,
door hare buitenkerken op Java te machtigen
in spoedeisende zaken gezamenlijk te beslissen
over nadere mededeeling aan de Classis;

3e. van deze beslissing kennis te geven aan
den kerkeraad van Batavia en aan de Classis
's-Gravenhage.

Dr. Meijering rapporteert voorts over punt
230 van het Zendingrapport:

over het regelen van »de loopende zaken der
Zending« tot dat de nieuw te benoemen De-
putaten hebben vergaderd; ook omtrent het afdoen
van noodzakelijke dingen, die nu niet kunnen
worden behandeld en waarover toch vóór de
e.v. Generale Synode moet worden beslist.

De Synode besluit:

1e. voor het regelen van »de loopende zaken«
der Zending tot dat de nieuw te benoemen
Deputaten hebben vergaderd, worden benoemd
de Broeders: Dr. H. Dijkstra, Dr. J. D. van
der Munnik, Dr. J. Hanis en Dr. W. Breukel-
aar en

2e. voor het afdoen van missionaire zaken,
die na het sluiten van deze Synode niet
kunnen wachten tot de e.v. Synode, worden
de nieuw te benoemen Deputaten voor de Zen-
ding onder de Heidenen en Mohammedanen
benoemd, mits:

a. deze zaken betrekking hebben op de Zen-
ding onder Heidenen en Mohammedanen;

b. deze zaken niet behoeten te worden afge-
daan door eenige zendinge Kerk; en

c. onder nadere goedkeuring der volgende
Generale Synode.

Dr. Breukelaar rapporteert over D. 1—12 van
het Zendingrapport: de Zending onder de
Chinezen.

De Synode besluit:

1. Goed te keuren den arbeid van de De-
putaten voor de Zending.

2. Te dezezake aan de te benoemen De-
putaten voor de Zending dezelfde opdracht te
geven als de Synode van Den Haag heeft ge-
daan. Acta art. 130.

3. De te benoemen Deputaten voor de Zen-
ding te machtigen het maximum van den door
de Generale Kas voor den arbeid te verleenen
steun, zoo zij dit noodig keuren, te mogen
verhoogen met een bedrag van ten hoogste
f 1000 per jaar.

Nog rapporteert Dr. Breukelaar over het
Zendingrapport 19—11 (de geestelijke verzor-
ging »de verstrooide Gereformeerden in
Ned-Indie«).

De Synode besluit:

1. De Deputaten voor de Zending met dank-
zegging voor hun rapport te déchargeren.

2. Uit te spreken: a. dat de geestelijke be-
arbeiding van de verstrooide Gereformeerden
in Ned-Indie zooveel mogelijk behoort te ge-
schieden door de Gereformeerde Kerken in
Indie, daarbij zooveel als noodig en mogelijk
is, gesteund door de Gereformeerde Kerken in
Nederland;

b. dat op voorstel van de daarbij betrokken
Kerken in Indie, de grenzen van elks terrein
van bearbeiding behooren te worden vastge-
steld door de classis Den Haag en zulks ge-
boord het advies van de Deputaten der Gene-
rale Synode voor de geestelijke bearbeiding
van de verstrooide Gereformeerden in Indie
en van de Afzonderlijke Vergadering van
Missionaire Dienaren op Java en zoo mogelijk
van de Missionaire Dienaren op Soemba;

c. dat elke Kerk zelf dezen arbeid heeft te
regelen, doch, indien zij voor dezen arbeid van
de gezamenlijke Kerken in Nederland steun
ontvangt, deze regeling behoort te onderwer-
pen aan het oordeel van de Deputaten der
Generale Synode ad hoc en van dien arbeid
geregeld en ten minste eenmaal per jaar aan
deze Deputaten rapport heeft uit te brengen.

3. Te voldoen aan het verzoek van de Gere-
formeerde Kerk te Medan en aan deze Kerk
voor de geestelijke bearbeiding der verstrooide
Gereformeerden toe te kennen voor het jaar
1917—1918 een subsidie van f 4000 en voor
de eerstvolgende twee jaren een subsidie toe te
kennen tot een maximum van gelijk bedrag
per jaar, indien uit de over te leggen beschei-
den de noodzakelijkheid daarvan blijkt.

4. Op daartoe strekkend gemotiveerd verzoek
aan andere Gereformeerde Kerken in Ned-
Indie voor de geestelijke bearbeiding van de
verstrooide Gereformeerden steun te verleenen
voor elke Kerk, tot een bedrag als naar het
oordeel der Deputaten ad hoc noodig zal zijn
en de staat der Kas zal toelaten.

5. De Gereformeerde Kerken in Nederland
uit te noodigen eenmaal per jaar een collecte
te houden voor de geestelijke bearbeiding van
de verstrooide Gereformeerden in Ned-Indie
en deze collecte te zenden aan de deputaten
ad hoc.

6. Te benoemen vijf Deputaten voor de gees-
telijke bearbeiding van de verstrooide Gere-
formeerden in Ned-Indie en aan deze Deputa-
ten op te dragen:

a. voor dezen arbeid gelden te verzamelen
en namens de Gen.-Synode aan de Gerefor-
meerde Kerken in Nederland een collecte per
jaar voor dit doel te vragen en de inkomende
geldten te beheeren;

b. uit te voeren de besluiten 3—4 genoemd;

c. ter uitvoering van het besluit inzake het
verzoek van de Kerk te Medan ter voorkoming
van stagnatie en bij volstrekte noodzakelijkheid
voor rekening van de gezamenlijke Kerken een
bedrag op te nemen tot een maximum van f 3000;

d. in gebondenheid aan de besluiten van de
Generale Synode en onder verantwoordelijkheid
aan de e.v. Synode te doen wat in het belang
van dezen arbeid zal noodig blijken;

e. de kosten hunner huishoudelijke uitgaven
te betalen uit de door hen beheerde kas;

f. van al hunnen arbeid te rapporteren en
hun beheer te verantwoorden aan de Generale
Synode;

7. en van het besluit sub. 3 telegrafisch be-
richt te zenden aan de Kerk te Medan in
forma als door de Kerk is verzocht.

De Synode gaat over in Comité-Generaal.

Nadat gezongen is Ps. 66 het laatste vers,
gaat Præsies voor in dankzegging en sluit de
vergadering.

Kort verslag der gehouden Classi-
cale vergadering te Dordrecht op
6 September 1917.

Namens de roepende kerk van Nw. Lekker-
land, opent Dr. Kuyper van Alblasdard, als
consulent, de vergadering.

Alle kerken, op Antwerpen na, zijn vertegen-
woordigd.

Het Moderamen bestaat uit: Dr. Meynen,
præsies, Dr. Kuyper scriba en Dr. de Jonge,
assessor.

Ingekomen stukken:
a. Schrijven van br. B. uit Z. Aan zijn ver-
zoek kan niet voldaan worden.

b. Stukken inzake de aanneming van het
beroep van Dr. Visser naar Nw. Lekkerland.

De stukken worden voorgelezen en in orde
bevonden.

Naar aanleiding van dit onderzoek wordt
tevens de opmerking gemaakt, dat eene vacante
gemeente toch geen predikant moet bemepen,
die nog geen twee jaren in eene gemeente ge-
saan heeft.

Verslag der vergadering der Particuliere
Synode, gehouden te Hellevoetsluis. Besloten
wordt in de notulen op te nemen de verschil-
lende bepalingen op de Part. Syn. genomen,
vooral in betrekking tot Art. 13 D.K.O.

De Zendingrapporten zullen worden rondge-
deeld.

Alle kerken der Classis kunnen een zeker
aantal rapporten ontvangen.

Naar aanleiding van de zaak »de Bondtridder«,
bepleit de Commissie de belangen van het
Evangelisatiewerk onder de geïnterneerde Belgen,
door dien br. te steunen in zijn arbeid.

Besloten wordt dat de kerken aan de pro-
centen der Classis in de eerste drie maanden
daarvoor f 200 zullen bijdragen.

Regeling der vacaturebetreuen.
H.-L. Ambacht 2 beurten voor Oct. en Nov.
Daarvoor aangewezen Dr. Meynen en Dr. van
Rennes.

Slidrecht één beurt. Aangewezen Dr. Voogel.
De kerk van Dordrecht vraagt advies in eene
tuchtraak.

Verschillende Deputaten herbeno